

APÉNDICE:
PRIMERA CONSTITUCIÓN (1706) o LEY DE
EXCLUSIÓN DE LOS BORBONES

“DECLARACIÒ DE LA SUCCESSIO DE LA MONARQUIA DE Espanya, sos Regnes, Provincias, y Dominis, à favor de la Real Magestat del Senyor Rey Don Carlos III. y exclusiò de aquella perpetuament à la Casa de Borbòn.

CAP. I. PER quant despres de haver lograt la Monarquia de Espanya la ditxosa continuaciò de sos gloriosissims Monarcas de nostra Augusta Casa de Austria, descendents de Phelip Primer Rey de Castilla, Arxiduch de Austria, y de sa Muller la Serenissima Princessa Joana Reyna, y Senyora dels Regnes de Aragò, Castilla, Comtats de Barcelona, Rossellò, y Serdanya, Principat de Cathalunya, y dels demès Regnes, Estats, Senyories, y Dominis de la Monarquia de Espanya, filla de Fernando Rey de Aragò, anomenat lo Catholich, y de Isabel Reyna de Castilla, los quals Monarcas, ab tant suau Domini, y Paternal amor, per dilatats anys, y molts graus de Successiò, havian governat la dita Monarquia, sobrevinguès la mort, sens fills, ni descendents de son amantissim Pare, y clementissim Monarca Don Carlos Segon nostre Oncle, y Senyor (que Santa Gloria gosa) ultim Descendent de la linea Masculina del Invicto Emperador Carlos Quint, y Primer de aquest nom, Rey, y Senyor de dita Monarquia, fill primogenit de dit Rey Phelip Primer, y despres de la mort de dit nostre Oncle, y Senyor, se haguès intrùs en dita Monarquia lo Duch de Anjou fill secundogenit de Lluís Delfi, y Net de Lluís Catorsè Rey de França, assistit mes ab lo pretext de un suposat, y nullo Testament, que cridat per les Lleys federals, y fundamentals de la Monarquia, y valgut del poder, y violencia de imminents Exercits, y no del afecte, y libera voluntat dels Naturals: Y havent Nos com á Senyor ligitim, y natural de la dita Monarquia, deliberat pendrer la possessiò, y deguda obediencia dels dilatats Dominis de aquella, y aliviar á nostres Vassalls de la violenta subjecciò ab que estaven opressos; Y en execuciò de nostre Paternal Amor, y Real benignitat, despres de haver la Divina Clemencia afavorit á nostres Armas, y de nostres Alts Aliats ab tants afortunats progressos, y singulars Victorias, hajám arribat à aconsolar aquest nostre Fidelissim Principat de Cathalunya ab nostre Real, y desitjada presencia, los Naturals del qual, á impulsos del entrançable amor, y fidelitat, que sempre han tingut à Nos, y à nostra Augusta Casa, y á vista de la indubitable justificaciò de nostre dret, tant conforme a las Lleys Divinas, y humanas, han coherat, ab lo mes vigoròs esforços de sos cors, y sacrifici de sas vidas, y haziendas, pera fernos regonexer per ligitim Possessor de tot lo Principat, desitjant ab ardentissims fervors continuar tant justa empresa, fins á la total, y pacifica possessiò de tots los Regnes, Estats, Dominis, y Senyories de nostra Monarquia de Espanya, en atenciò, que segons los vincles de la sanch, primogenitura, y naturalesa, Nos som descendent per linea recta masculina del August Emperador Fernando Primer; Infant de Espanya, nat, y educat en ella, fill secundogenit del sobredits Reys Phelip Primer, y Joana sa Muller, y germà de part de Pare, y Mare del dit Invicto Emperador Carlos Quint, del qual se deriva, com esta dit, la linea primogenita de nostra Augusta Casa, naturalizada, y admesa per molts graus de Successiò en la Monarquia de Espanya, fins al Rey Carlos Segon nostre Oncle, y Senyor: Los quals indissolubles vincles donan à Nos com à natural originari, no estranger, agnat, y descendent del dit Emperador Fernando Infant de Espanya, la prelatiò en la successiò de dita Monarquia; Perque per rahò dels contractes dels Matrimonis de las Infantas Dona Anna, Dona Maria Theresa (de las quals es descendent dit Duch de Anjou) y ab altres dels Capitols Matrimonials firmats per contemplaciò de dits Matrimonis, y fundats en la publica Pau, y tranquilitat de Europa, establerts com á Lleys federals dels Regnes, y corroborats ab lo Sagrat vincle del Jurament; Lo primer disposat despres en força de Lley en los Regnes de Castilla, y lo segon confirmat ab lo tractat de la Pau dels Pirineus á set de Nohembre mil sis cents cinquanta nou, y autorizat ab lo beneplacit de la Santa Sede Apostolica, ab lo motiu principal de la igualtat en la successiò del Regnes, y del inconvenients en la uniò de la Monarquias, y en altres moltas consideracions, se pactà entre las dos Coronas de Espanya, y França, que los descendents de ditas Infantas, axi mascles,

com famellas en qualsevol grau, pera sempre fossen exclosos de la successió de tots lo Regnes, Estáts, Dominis, y Senyories de la Corona de Espanya, com si nats no fossen, sens poder valerse del dret de representació, activa, ò passiva, principi, ò continuació de la linea efectiva, ò contentiva de substancia de sanch, ò de qualitat de descendencia, ò computació de graus, y ab esta expressa clausula: Es á saber, encara que se poguès dir, ò pretendrer, que en sas Personas no correguessen, ni se poguessen considerar las rahons de la Causa publica, ni altres, en las quals se poguès fundar la dita exclusió; La observança dels quals pactes está fundada en las mes certes reglas del dret Divino, Natural, y de las Gents, y aderintse à ditas Lleys federals los Serenissims Reys D. Phelip Segon, y Don Phelip Tercer en Aragò, y Tercer, y Quart en Castella de immortal memoria, en los Testaments exclogueren tambe perpetuament de la successió, esperança, y possibilitat de succehir en la Monarquia de Espanya als descendents de un sexo, y altre de ditas Infantas, y en falta de la descendencia del dit Rey Phelip Tercer en Aragò, y Quart en Castella, cridaren per sos Successors á la Serenissima Infanta Dona Maria filla del dit Rey Phelip Segon en Aragò, y Ters en Castella, y Muller del August Emperador Fernando Tercer nostre Avi, y Senyor, y á sos Descendents, de la qual Nos som Net, y Descendent, y evacuada tota esta linea de la dita Emperatriz Maria, cridaren tambe als Successors de la Serenissima Infanta Dona Catharina filla del Rey Phelip Primer en Aragò, y Segon en Castella, Muller que fou del Duc Carlos Emanuel de Saboya. Y axi en atenció de que lo August Emperador Leopoldo nostre clementissim Pare, y Senyor (que Santa Gloria goza) y lo August Emperador Joseph, vuy felizment Imperant, nostre amantissim Germá, nos cediren, y renunciaren lo dret quels competia en la successió de la Monarquia de Espanya, ab lo acte solemne de nostra Real aclamació, feta en Viena a dotse de Setembre de mil setcents y tres, aplaudida, è instada per nostres Alts Aliàts, lo Sagrat Romà Imperi, y la major part dels altres Reys, y Prínceps Soberans de la Europa, que tots regonegueren lo dret indisputable de nostra Augusta Casa, en la Successió de la Monarquia de Espanya; Se troban per consegüent estàr units à nostra Real Persona, per la actual Successió de dita Monarquia deferida per defecte de la linea primogenita de mascle, finida per la mort del dit Rey Carlos Segon nostre Oncle, y Senyor, los drets de la linea masculina secundogenita, que tingué principi en la Persona del dit Emperador Fernando Primer, Infant de Espanya, y los de la linea femenina de la Emperatriz Maria Infanta de Espanya nostra Avia, y Senyora; Y com en la present ocasió hajám afavorit á est nostre Fidelissim Principat ab la convocació de las Corts Generals, que vuy se celebran en la present nostra Ciutat de Barcelona, pera assegurar ab la ordinació de novas Lleys, lo major servey de Deu, conservació, y augment de nostra Santa Fè Catholica Romana, be universal del Principat, y recta administració de la Iusticia, merexent lo dit Principat la gloria de ser lo primer entre tants dilatats Dominis de nostra Monarquia de Espanya, en lo qual gustosament celebràm Corts, pera terminar la justa expedició de collocarnos, com á son Rey, Pare, y Senyor natural en la passifica, y deguda possessió, y obediencia de tots los Regnes, Estáts, Dominis, y Senyories de dita Monarquia. Per tant abraçant, ab lloació, y aprobació libre, y espontanea de la present Cort, per Lley fundamental de la Successió del Comtats de Barcelona, Rossellò, Serdanya, Principat de Cathalunya, y dels demès Regnes, Estáts, Dominis, y Senyories de la dita Monarquia de Espanya, à las Renunciacions establertas, y ordenadas ab los dits Capitols Matrimonials de las Infantas de Espanya, Dona Anna, y Dona Maria Theresa, y los Testaments dels Serenissims Reys Don Phelip Segon, y Tercer en Aragò, Ters, y Quart en Castella, y las ditas Renunciacions, y cessions dels Augustos Emperadors Leopoldo nostre clementissim Pare, y Senyor, y Joseph nostre amantissim Germá, las quals renunciacions, y cessions de nostres Pare, y Germá nos donan lo dret de prelación en la dita Successió, entre los descendents de nostra Augusta Casa de Austria, aprobant, ratificant, y confirmant aquells, y aquellas, y volent que per ells, y ellas sia regulada tota la Successió. Estatuhim, ordenám, y declaràm, que la lilegitima Successió dels Comtats de Barcelona, Rossellò, Serdanya, Principat de Cathalunya, y del demès Regnes, Estáts, Dominis, y Senyories de dita Monarquia de Espanya, en força de dits Testaments, y Renunciacions toca, y pertany à nostra Real Persona, com á descendent de nostra Augusta Casa de Austria, y no en manera alguan, ara, ni ja may á la Casa de Borbon. Y per consegüent, que de dita successió dels dits Comtats de Barcelona, Rossellò, Serdanya, Principat de Cathalunya, y del demés Regnes, Estáts, Dominis, y Senyories de dita Monarquia de Espanya, sien perpetuament exclosos, inhabils, è

incapaces Lluís XIV. Rey de França, Lluís de Borbon Delfi de França, y Lluís, Phelip, y Carlos sos fills, y tota sa posteritat, y descendencia de un sexo, y altre, y de qualsevol grau de las ditas Infantas Dona Anna, y Dona Maria Theresa mullers dels Reys de França Lluís XIII y Lluís XIV. y qualsevols altres Prínceps, y Personas de la nació Francesa, encara que en uns, y altres se poguès dir, y pretendrer, que en ells, y ellas no concorreguessen, ni se poguessen considerar las rahons de la Causa publica, ni altres, en que se funda, ò pot fundar la referida exclusiò, e incapacitat: Perque volèm, que tots los de dita Nació, que vuy son, y per temps serán queden perpetuament, y en tots casos incapaces, inhabils, y exclosos de dita Successiò, y de tota la esperança, possibilitat, y contingencia de succehir, no obstant qualsevols Lleys, Costums, Ordinacions, ò disposicions en contrari. *Don Ramon de Vilana Perlas Secret.*”

Constitucions, Capitols, y Actes de Cort, fetas, y atorgats per la S.C.R. Magestat del Rey Nostre Senyor Don Carlos III, Rey de Castella, de Aragó, Comte de Barcelona, &c, facsímil de l'Arxiu de la Corona d'Aragó editat per Rafael Figueró a Barcelona, 1706. Folis 2-5.